

OLI - VERIUSOVIC

(domácí) SLOVA

Ročník 10 číslo 18

Malé Kyšice, 31. března 1999

RADOST O VELIKONOCÍCH V ROCE 1999

Moji milí jmenovci (a všichni ostatní), kteří budete číst náš rodový list!

Přehoupl se Nový rok a my všichni vstupujeme do posledního roku, který začíná číslicí 1. Poslední rok druhého tisíciletí! I on se zákonitě krátí a za necelý týden se budeme radovat všichni z pomlázky, protože na obzoru jsou VELIKONOCE.

Dovolte mi, abych již tradičně, Vám jmenovcům a všem čtenářům našeho rodového listu popřál jen a jen samé radosti při těchto svátcích jara. (A nebuďte zklamaní, když se ta pomlázka bude týkat jen těch nejmladších!)

Od vydání posledního čísla OLI-SLOV nás dělí jen necelé čtyři měsíce, takže se zase tak moc nestalo, proto Vám nemohu předat hodně informací, či novinek. Úvodem snad jen malé zamyšlení:

Předposlední sobotu v měsíci březnu t.r. jsem byl přednášet

RECEPTY

viz str. 4

důchodcům/kyním, promiňte seniorům/kám, v městském klubu v Unhošti. Téma přednášky nebylo přesně určeno, proto jsem zvolil - jak jinak - „Rodopis“.

Snad až dost učení jsem na své dřívě narozené posluchače vychrlil pojmy rázu jako „rodokmen“, „rodopis“, „vývod“, „genealogie“ či jiné. A potom jsem vyprávěl, co vlastně Vy všichni už znáte: o tom jak jsem se k Oliveriusovic rodokmenu dostal já, co mě při tom všechno potkalo atd., atd. Na závěr jsem řekl něco, co jsem si ani neuvědomil, ale co mělo na ně strašně hezký, alespoň soudě podle reakce posluchačů, dopad. Přednášku jsem zakončil slovy, že ti dnešní mladí si ani neuvědomují, kdo byli jejich pradědové a prababičky, nevědí, co všechno oni museli prožít ve své době, abysme tu naši dobu zase mohli žít my, ale i oni jednou zestárnou a potom mnozí z nich se vzpomínkami budou vracet do svého dětství a mnozí, ti i budou hledat odpověď na otázku, kdo byl jejich pradědeček

2OLI

nebo jak se jmenovala jejich prababička za svobodna. A právě teď na té, odpusťte mi ten výraz, „odcházející generaci“ je, aby jim něco sdělila o svých rodičích a prarodičích, něco o svém mládí, o svých radostech a strastech, protože neučiní-li tak dnes, tak zítra už může být pozdě. Vyzval jsem je, aby svým vnukům a vnučkám vyprávěli o čemkoliv, co je právě napadne, a tím aby u nich vzbudili - právě dnes - zájem - a to nejen o sebe, ale i o ty dnes již nežijící.

Viděl jsem, že se všichni přítomní nad tímto závěrem zamysleli a dali mi skutečně zapravdu. A proto věřím, že se nad těmito řádky zamyslíte i Vy, hlavně Vy dříve narození, a i Vy budete svým starším i mladším „ratolestem“ vyprávět o těch, kteří už dnes nejsou spolu s Vámi a to bez ohledu, zda to budou rodové větve Oliveriusů, Oliberiusů nebo úplně jiné (v tzv. „ženských“ liniích).

Začněte třeba hned - až se rodina sejde, až příbuzní zasednou u jednoho stolu! (A budete-li mít chuť, napište mi, jak jste pochodili. Podělte se se mnou a tím i s ostatními čtenáři OLI-SLOV o své poznatky - zda je i u Vás o rodokmen a tím o předky zájem, či zda na ně jen vzpomínáte, když pokládáte květiny a zapalujete svíčku na jejich hrobě?) Na zprávy od Vás se těší

Váš

Miroslav Oliverius

POSLEDNÍ ROZLOUČENÍ

Dne 22. ledna 1999 po delší nemoci zemřela paní

Hedvika VANĚČKOVÁ roz. Oliveriusová.

Její úmrtím se uzavřela tzv. rodová větev Třebnušská-Antonínova. Paní Hedvika byla nejmladší dcerou Antonína Oliveriuse (1859-1945), strojníka a dílovedoucího v Oliveriusovic továrně na výrobu zemědělských strojů v Terešově a Anny, roz. Tesařové z Biskoupek. V manželství se narodilo 8 dětí (7 dcer a 1 syn), rodina bydlela v Třebnušce č. 14.

Jmenovaná žila se synem Karlem a jeho manželkou v Praze 9 - Horní Počernice. Zemřela tiše ve věku 92 let. Poslední rozloučení s ní se konalo dne 29. ledna 1999 v kostele sv. Jiljí na Starém Městě v Praze I.

Čest její památce!

**

Dne 5. března 1999 zemřel po krátké a těžké nemoci ve věku nedožitých 86 let pan

František OLIBERIUS

z Velké Bystřice. Rozloučení s ním se konalo 15. března 1999 v obřadní síni olomouckého krematoria.

Pan František s rodinou svého syna mne navštívil v létě minulého roku, kdy jsme společně rozebrali spojitost Oliveriusů a Oliberiusů. Stačili jsme si

3OLI

vyměnit ještě několik dopisů, ze kterých vím, že byl obětavým včelařem. Naplnil se život plný práce, ale i radosti a lásky.

Čest jeho památce! (m.o.)

* * *

BLAHOPŘEJEME!

V minulém čísle OLI-SLOV jsem tak trochu zapomněl na jedno významné výročí: Dne 14. října 1999 v kalifornském městě Watsonville (USA) oslaví své 80. narozeniny paní

Dolores Anne BELAN roz. Oliverius.

Napravuji tímto své neúmyslné opomenutí a již dnes - touto cestou - si „tetě“ Dolores dovoluji do dalších let popřát hodně zdraví a zároveň i samé rodinné štěstí a radosti.

Miroslav Oliverius

PS: Paní Dolores s dcerou Sharon Roddick v roce 1995 přiletěla do Evropy, navštívila Českou republiku a m.j. i Kladno-Dřívň, rodnou obec svého otce Franka J. Oliveriuse (1890-1976).

* * *

K památce doc. PhDr. Zdeňka F.
OLIVERIUSE, DrSc.

V minulém čísle OLI-SLOV jsme vzpomněli 20. výročí náhlé smrti výše jmenovaného. Pro úplnost uvádím, že v časopise OPERA SLAVICA (VIII,

1998, 4) prof. Rudolf Zimek pozitivně zhodnotil dílo a dosažené výsledky jednoho z předních českých rusistů a obecných lingvistů. Přispěl tak k připomenutí člověka -vědce, na kterého se sice vzpomínalo v cizině, ale doma byl po celých dvacet let neprávem postaven do ústraní. (m.o.)

* * *

ŘÁDKY, KTERÉ POTĚŠILY

Koncem měsíce ledna t.r. mi ze Lhotky (okres Rokycany) napsal Ing. Jaroslav Šála. Oznamil mi smutnou událost (úmrtí pí Hedviky Vaněčkové - viz výše), ale zároveň ve svém dopise uvedl cit.: „*Při posledním rozloučení se po dlouhé době sešli mezi početnými příbuznými i všichni bratrance a sestřenice pozůstalého syna Karla zemřelé Hedviky. Po pohřbu při vřelém a přátelském posezení bylo vzpomenuo všech již zemřelých sourozenců zemřelé i celé rodové větve. Byla též vysoce oceněna Vaše obětavá práce na rodokmenu Oliveriusů a byl jsem pověřen jménem příbuzenstva poděkovat Vám za Vaši neúnavnou práci při sledování a vydávání samizdatu rodu Oliveriusů. Vámi zasláné výtisky si mezi sebou půjčujeme a je o ně velký zájem. ...*“

Děkuji Ing. Šálovi i všem „příbuzným“ z Třebnušské rodové větve. Ocenění mé rodopisné práce si vážím a jsem rád, že „mé tisky“ slouží účelu, pro který jsou vydávány.

M. Oliverius

SAMIZDAT TROCHU JINAK

Na prosinec 1999 plánuji vydat další číslo našeho SAMIZDATU, ale tak trochu v jiném pojetí. Doposavad jsem čtenáře Samizdatů seznamoval s historií (někdy i současností) rodu Oliverius, nyní je můj záměr zcela odlišný. Inspirovala mě výše vzpomínaná paní Dolores Belan. Ta v červnu roku 1994 vydala kuchařku s názvem „Soupis z rodinných receptů“. V této uvádí recepty hlavních jídel, moučnicků, prostě všeho, co se v Kalifornii podává na stoly u Oliveriusů (a u jejich příbuzných).

A nyní se dovoluji obrátit především na Vás, mé jmenovkyně: Napište mi jeden, dva, popř. nejvíce tři recepty jídel, které se u Vás připravují (a to nejen ve sváteční dny). Věřím, že v Plzni máte k obědu - raději - něco úplně jiného než v Ústí nad Labem nebo v Praze. (Pro Kladensko byla charakteristická „Uhlířina“. Co asi jedí Oliveriusovi v Kozojedech?) Napište a nezapomeňte uvést své jméno včetně adresy, podle které označíme místo, kde se to - které jídlo vaří, či peče. A budete-li mít i nějaký recept po své tchýni nebo dokonce babičce, připište k němu i její jméno s místem, kde žila.

Dnes neodhadnu, s jakým zájmem se u Vás výše uvedený návrh setká, proto mi dovoluji, abych z případně obdržených tří receptů zveřejnil pouze třeba jen dva. (A pánové-jmenovci mohou zase, není-li to jejich tajemstvím, napsat recept svého alkoholového opojení, které si míchají při příležitosti slavnostního dne, či běžně večer k

televizi.) Na Vaše dopisy s recepty se těším: **do 15. listopadu 1999!**

Věřím, že pod stromečkem při letošních vánocích najdeme „OLIVERIUSOVIC SVĚTOV. KUCHAŘKU!“
(Adresa k doručování uvedena níže.)

* * *

OMLOUVÁM SE!

TOTO ČÍSLO OLI-SLOV
jsem měl skorohotové již 1.4. t.r.
Jenže řada nepředvídaných
pracovních událostí
mi zabránila ho vytisknout tak,
abych ho mohl rozeslat
ještě před velikonoce.
Věřím, že i u Vás byly
velikonoce 1999 veselé,
takže ještě jednou přijměte
moji omluvu.

M. Oliverius

Z Á V Ě R E M :

Děkuji všem jmenovcům, kteří mi poslali velikonoční pozdrav v podobě pohlednice.

Dovoluji si tímto poděkovat všem dárcům-sponzorům, kteří mi přispěli na vydání minulého čísla OLI-SLOV a Samizdatu.

Váš Miroslav OLIVERIUS

OLI-SLOVA, rodový zpravodaj. Určeno pro členy rodu OLIVERIUS a případné další zájemce. Na vlastní náklady napsal a vydal Mgr. Miroslav Oliverius, Malé Kyšice 102, 27351 UNHOŠŤ, Czech republic. Neprodejné!
